

Cornelius Plch

Trojí způsob elementárního odvození vzorce pro obvod ellipsy

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 12 (1883), No. 5, 265--276

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/121347>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1883

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

Trojí způsob elementárního odvození vzorce pro obvod ellipsy.

Studujícím napsal

P. Cornelius Pich, T. J. v Bohusudově (Mariaschein).

Předběžná poznámka. Při tomto elementárném odvození nejde nám hlavně o krátkost, ačkoliv i této šetřiti chceme, nýbrž spíše o jasnost i přesnost. Komu však je největší krátkost nade vše milejší, tohož odesíláme na př. k jadernému spisku: „*Einleitung in die analytische Geometrie* von Dr. J. Frischauf“ 1. Aufl. pag. 55. Art. 41. Frischaufovu způsobu odvození podobá se poněkud níže položený způsob druhý, liší se však od něho podstatně, jak z porovnání obou vysvítá.

Prvý způsob.

Budiž střed ellipsy počátkem pravoúhlých souřadnic, velká osa $2a$ osou úseček čili osou x -ovou, menší osa $2b$ osou pořadnic čili osou y -ovou, i značič E obvod ellipsy, jež ustanoviti chceme. Jak známo, je středová rovnice ellipsy tato:

$$b^2x^2 + a^2y^2 = a^2b^2, \quad (1)$$

kdežto *veličiny* a i b jsou *stálé*.

Opsavše ze středu ellipsy velkou poloosou a jakožto poloměrem kružnici $2a\pi$, rozdělme první kvadrant $\frac{a\pi}{2}$ této kružnice na $n = 2, 3, 4, 5 \dots$ sobě rovných obloukův, t. j. na tolik obloukův, na kolik chceme; pak přísluší ke kruhovému oblouku $\frac{a\pi}{2n} \equiv \frac{a \cdot 3 \cdot 14159 \dots}{2n}$ středový úhel $\frac{\pi}{2n} \equiv \frac{180^\circ}{2n}$ i tudíž k oblouku $\frac{m\pi}{2n}$, kdežto $m = 0, 1, 2, 3 \dots (n - 1)$, středový úhel $\frac{m\pi}{2n}$, jež pevná osa y -ová s pohyblivým poloměrem a opsaného kruhu svírá.

Spustíme-li potom s každého dělicího bodu kruhového kvadrantu $\frac{a\pi}{2}$ na osu x -ovou kolmicí (pořadnici), rozdělí se

těmito kruhovými pořadnicemi soulehlý kvadrant ellipsového obvodu

$$\frac{E}{4} = E_1 + E_2 + \dots + E_n \quad (2)$$

taktéž na n (sobě nerovných) obloukův.

Spojivše posléze poloměrem a střed ellipsy s hořejším koncem oné kruhové pořadnice, jež k úsečce x_m náleží, dostaneme z trojúhelníku takto vzniklého

$$x_m = a \sin \frac{m\pi}{2n},$$

z čehož plyne

$$x_{m+1} = a \sin \frac{(m+1)\pi}{2n},$$

Vložíme-li tyto hodnoty úseček do rovnice ellipsy (1), obdržíme příslušné hodnoty pořadnic

$$y_m = b \cos \frac{m\pi}{2n},$$

$$y_{m+1} = b \cos \frac{(m+1)\pi}{2n}.$$

Značí-li e_{m+1} *tětivu ellipsy*, omezenou body (x_m, y_m) i (x_{m+1}, y_{m+1}) , tož bude *tětiva*

$$e_{m+1} = \sqrt{(x_{m+1} - x_m)^2 + (y_{m+1} - y_m)^2} = \\ = \sqrt{a^2 \left[2 \cos \frac{(2m+1)\pi}{4n} \sin \frac{\pi}{4n} \right]^2 + b^2 \left[-2 \sin \frac{(2m+1)\pi}{4n} \sin \frac{\pi}{4n} \right]^2},$$

odkudž jde

$$e_{m+1} = 2a \sin \frac{\pi}{4n} \sqrt{1 - \varepsilon^2 \sin^2 \frac{(2m+1)\pi}{4n}}, \quad (3)$$

kdež

$$\varepsilon^2 = 1 - \frac{b^2}{a^2} \quad (4)$$

znamená druhou mocninu *číselné výstřednosti*.

Rozvinutím na pravé straně rovnice (3) dle binomické poučky obdržíme

$$e_{m+1} = 2a \sin \frac{\pi}{4n} \left\{ 1 - \lim \left[\frac{1}{2} \varepsilon^2 \sin^2 \frac{(2m+1)\pi}{4n} + \right. \right. \\ \left. \left. + \frac{1 \cdot 1}{2 \cdot 4} \varepsilon^4 \sin^4 \frac{(2m+1)\pi}{4n} + \frac{1 \cdot 3 \cdot 1}{2 \cdot 4 \cdot 6} \varepsilon^6 \sin^6 \frac{(2m+1)\pi}{4n} + \dots \right] \right\}. \quad (5)$$

Zavedeme-li do rovnice (5) za mocniny sinusův úhlu $\frac{(2m+1)\pi}{4n}$ příslušné hodnoty cosinusův ze známých rovnic

$$\sin^2 \frac{(2m+1)\pi}{4n} = \frac{1}{2} \left(1 - \cos [2m+1] \cdot \frac{2\pi}{2n} \right),$$

$$\sin^4 \frac{(2m+2)\pi}{4n} = \frac{1 \cdot 1}{2 \cdot 4} \left(3 - 4 \cos [2m+1] \cdot \frac{\pi}{2n} + \cos [2m+1] \cdot \frac{2\pi}{2n} \right),$$

dostaneme

$$e_{m+1} = 2\alpha \sin \frac{\pi}{4n} \left\{ 1 - \lim \left[\left(\frac{1}{2} \right)^2 \varepsilon^3 \left(1 - \cos [2m+1] \cdot \frac{\pi}{2n} \right) + \left(\frac{1 \cdot 1}{2 \cdot 4} \right)^2 \varepsilon^4 \left(3 - 4 \cos [2m+1] \cdot \frac{\pi}{2n} + \cos [2m+1] \cdot \frac{2\pi}{2n} \right) + \dots \right] \right\};$$

kladouce pak místo čísla m po sobě hodnoty $0, 1, 2, 3 \dots (n-1)$, obdržíme

$$e_1 = 2\alpha \sin \frac{\pi}{4n} \left\{ 1 - \lim \left[\left(\frac{1}{2} \right)^2 \varepsilon^2 \left(1 - \cos 1 \cdot \frac{\pi}{2n} \right) + \left(\frac{1 \cdot 1}{2 \cdot 4} \right)^2 \varepsilon^4 \left(3 - 4 \cos 1 \cdot \frac{\pi}{2n} + \cos 1 \cdot \frac{2\pi}{2n} \right) + \dots \right] \right\},$$

$$e_2 = 2\alpha \sin \frac{\pi}{4n} \left\{ 1 - \lim \left[\left(\frac{1}{2} \right)^2 \varepsilon^2 \left(1 - \cos 3 \cdot \frac{\pi}{2n} \right) + \left(\frac{1 \cdot 1}{2 \cdot 4} \right)^2 \varepsilon^4 \left(3 - 4 \cos 3 \cdot \frac{\pi}{2n} + \cos 3 \cdot \frac{2\pi}{2n} \right) + \dots \right] \right\},$$

$$e_n = 2\alpha \sin \frac{\pi}{4n} \left\{ 1 - \lim \left[\left(\frac{1}{2} \right)^2 \varepsilon^2 \left(1 - \cos [2n-1] \cdot \frac{\pi}{2n} \right) + \left(\frac{1 \cdot 1}{2 \cdot 4} \right)^2 \varepsilon^4 \left(3 - 4 \cos [2n-1] \cdot \frac{\pi}{2n} + \cos [2n-1] \cdot \frac{2\pi}{2n} \right) + \dots \right] \right\},$$

kteréžto rovnice snadno se dají sčítati, sečteme-li cosinusy každého sloupce dle známého vzorce:

$$\cos \alpha + \cos 3\alpha + \cos 5\alpha + \dots + \cos (2n-1)\alpha = \frac{\sin 2n\alpha}{2 \sin \alpha}.$$

A tu nabudeme

$$\frac{\sin 2n \frac{\pi}{2n}}{2 \sin \frac{\pi}{2n}} = \frac{\sin 2n \frac{2\pi}{2n}}{2 \sin \frac{2\pi}{2n}} = \frac{\sin 2n \frac{3\pi}{2n}}{2 \sin \frac{3\pi}{2n}} = \frac{\sin 2n \frac{4\pi}{2n}}{2 \sin \frac{4\pi}{2n}} = \dots = 0,$$

z čehož patrně, že součet všech cosinusův každého sloupce rovná se nule.

Položíme-li, přihlížejíce k rovnici (2), zkrátka

$$e_1 + e_2 + \dots + e_n = \frac{e}{4},$$

dále pak

$$\lim \left[\frac{1}{1} \left(\frac{1}{2} \right)^2 \varepsilon^2 + \frac{1}{3} \left(\frac{1 \cdot 3}{2 \cdot 4} \right)^2 \varepsilon^4 + \frac{1}{5} \left(\frac{1 \cdot 3 \cdot 5}{2 \cdot 4 \cdot 6} \right)^2 \varepsilon^6 + \right. \\ \left. + \frac{1}{7} \left(\frac{1 \cdot 3 \cdot 5 \cdot 7}{2 \cdot 4 \cdot 6 \cdot 8} \right)^2 \varepsilon^8 + \dots \right] = R, \quad (6)$$

obdržíme

$$\frac{e}{4} = 2a \{1 - R\} n \sin \frac{\pi}{4n},$$

odkudž plyne rovnice

$$e = 8a \{1 - R\} n \sin \frac{\pi}{4n} \quad \text{aneb} \quad \frac{e}{n \sin \frac{\pi}{4n}} = 8a \{1 - R\},$$

kdežto e značí *obvod do ellipsy vepsaného mnohoúhelníku o* $4n = 8, 12, 16, 20 \dots$ stranách.

Poněvadž v této rovnici proměnné veličiny e , $n \sin \frac{\pi}{4n}$ při rostoucím n i stálých veličinách a , R ustavičně se přibližují ku svým stálým mezím E , $\frac{\pi}{4}$, obdržíme odtud *dle základní věty*) hromadného* (pro každou hodnotu čísla $n = 2, 3, 4, 5 \dots$ dovoleného) *přechodu k mezním hodnotám hledaný vzorec pro obvod ellipsy*

$$E = 2a\pi \{1 - R\},$$

anebo vzhledem k rovnici (6)

$$E = 2a\pi \left\{ 1 - \lim \left[\frac{1}{1} \left(\frac{1}{2} \right)^2 \varepsilon^2 + \frac{1}{3} \left(\frac{1 \cdot 3}{2 \cdot 4} \right)^2 \varepsilon^4 + \right. \right. \\ \left. \left. + \frac{1}{5} \left(\frac{1 \cdot 3 \cdot 5}{2 \cdot 4 \cdot 6} \right)^2 \varepsilon^6 + \frac{1}{7} \left(\frac{1 \cdot 3 \cdot 5 \cdot 7}{2 \cdot 4 \cdot 6 \cdot 8} \right)^2 \varepsilon^8 + \dots \right] \right\} \quad (7)$$

*) Tato základní věta zní: *Stálá hodnota (zde: $8a \{1 - R\}$) poměru dvou proměnných $\left(e, n \sin \frac{\pi}{4n} \right)$ rovná se obdobnému poměru jejich stálých mezi $\left(E, \frac{\pi}{4} \right)$. Důkaz viz v „Čas. pro pěst. math. a fys. X. pg. 252. §. 5.“*

Poznamenání. Jakož stálé číslo $\frac{\pi}{4}$ je stálá mezní hodnota, k níž se proměnné číslo $n \sin \frac{\pi}{4n}$ při rostoucím n ustavičně přibližuje, rovněž tak jest proměnné (částečné) číslo $\frac{\pi}{4n}$ proměnná (částečná) mezní hodnota proměnného čísla $\sin \frac{\pi}{4n}$; z čehož patrně jest, že mezní hodnoty mohou býti buď stálé buď proměnné. Každá část mezní hodnoty, netoliko proměnné noprž i stálé, jest proměnnou mezní hodnotou.

Spůsob druhý.

Přihlížejíce k rovnicím již známým ze způsobu prvního, totiž:

$$x_{m+1} = a \sin \left(\frac{m\pi}{2n} + \frac{\pi}{2n} \right) = x_m \cos \frac{\pi}{2n} + a \sin \frac{\pi}{2n} \cos \frac{m\pi}{2n},$$

$$y_{m+1} = b \cos \left(\frac{m\pi}{2n} + \frac{\pi}{2n} \right) = y_m \cos \frac{\pi}{2n} - b \sin \frac{\pi}{2n} \sin \frac{m\pi}{2n},$$

položme pro každou hodnotu čísla $n = 2, 3, 4, 5 \dots$

$$\xi_{m+1} = x_m + \frac{a\pi}{2n} \cos \frac{m\pi}{2n},$$

$$\eta_{m+1} = y_m - \frac{b\pi}{2n} \sin \frac{m\pi}{2n}.$$

Poněvadž jest vzhledem k rovnici ellipsy (1)

$$b^2 \xi_{m+1}^2 + a^2 \eta_{m+1}^2 = a^2 b^2 \left[1 + \left(\frac{\pi}{2n} \right)^2 \right],$$

leží bod (ξ_{m+1}, η_{m+1}) mimo ellipsu; i jelikož jest

$$b^2 x_m \xi_{m+1} + a^2 y_m \eta_{m+1} = a^2 b^2,$$

bude přímka, omezená body (x_m, y_m) i (ξ_{m+1}, η_{m+1}) , tangentou* čili tečnou dotýkající se obvodu ellipsy E v bodě (x_m, y_m) .

Označíme-li tuto tangentu ellipsovou písmenem e'_{m+1} , obdržíme obdobným postupem jako při způsobu prvním

*) Někteří matematikové (na př. Dr. J. Frischaufer) nazvali tuto tangentu *tečnou* buď z nedopatření aneb spíše proto, že při rostoucím n rozdíl obou přímků ustavičně se přibližuje k nulle a bod (ξ_{m+1}, η_{m+1})

k ellipsovému bodu (x_{m+1}, y_{m+1}) , poněvadž jest $\lim \left(\frac{\pi}{2n} \right)^2 = 0$.

$$e'_{m+1} = \frac{\alpha\pi}{2n} \left\{ 1 - \lim \left[\left(\frac{1}{2}\right)^2 \varepsilon^2 \left(1 - \cos m \cdot \frac{\pi}{n}\right) + \right. \right. \\ \left. \left. + \left(\frac{1 \cdot 1}{2 \cdot 4}\right)^2 \varepsilon^4 \left(3 - 4 \cos m \cdot \frac{\pi}{n} + \cos m \cdot \frac{2\pi}{n}\right) + \dots \right] \right\}.$$

Dosazením hodnot 0, 1, 2, 3 ... (n - 1) místo m, nabudeme n rovnic, jichžto součet snadno se určí, sečteme-li cosinusy každého sloupce dle známého vzorce

$$\cos 0 \alpha + [\cos \alpha + \cos 2\alpha + \cos 3\alpha + \dots + \cos (n - 1) \alpha] = \\ = 1 + \frac{\sin (n - 1) \frac{\alpha}{2} \cos n \frac{\alpha}{2}}{\sin \frac{\alpha}{2}},$$

z něhož postupným dosazením hodnot $\frac{\pi}{n}, \frac{2\pi}{n}, \frac{3\pi}{n}, \frac{4\pi}{n}, \frac{5\pi}{n}, \dots$ úhlu α dostaneme následující součty sloupcových cosinův: 1, 0, 1, 0, 1, 0 ...

Položivše zkrátka

$$e'_1 + e'_2 + \dots + e'_n = \frac{e'}{4},$$

$$\frac{\alpha\pi}{2n} \lim \left[\frac{1}{4} \varepsilon^2 + \frac{1}{16} \varepsilon^4 + \dots \right] = \frac{r}{4},$$

obdržíme při hořejším (6) významu písmeny R

$$\frac{e'}{4} = \frac{\alpha\pi}{2} \{1 - R\} + \frac{r}{4},$$

z čehož plyne rovnice

$$e' - r = 2\alpha\pi \{1 - R\} \quad \text{anebo} \quad \frac{e'}{\pi \{1 - R\} + \frac{r}{2\alpha}} = 2\alpha,$$

v nížto proměnné veličiny e', r anebo $e', \left[\pi \{1 - R\} + \frac{r}{2\alpha}\right]$ při rostoucím n i stálých veličinách α, R ustavičně se přibližují ku svým stálým mezím E, 0 anebo E, $\pi \{1 - R\}$. Pročež obdržíme *dle odvozené*) anebo dle základní věty hromadného*

*) Tato odvozená věta zní: *Stálá hodnota (zde: $2\alpha\pi \{1 - R\}$) rozdílu dvou proměnných (e', r) rovná se obdobnému rozdílu jejich stálých mezí (E, 0).*

(pro každou hodnotu čísla $n = 2, 3, 4, 5 \dots$ dovoleného) přechodu k mezním hodnotám hledaný vzorec pro obvod ellipsy

$$E = 2a\pi \{1 - R\}.$$

Spůsob třetí.

Podrží-li každé písmě svůj předešlý význam, tož pro každou hodnotu čísla n nezbytně platí tyto nerovnice:

$$e < E < e',$$

$$4n \sin \frac{\pi}{4n} \{1 - R\} < \pi \{1 - R\} + \frac{r}{2a};$$

avšak platí též nezbytně pro každou hodnotu n rovnice

$$\frac{e}{4n \sin \frac{\pi}{4n} \{1 - R\}} = \frac{e'}{\pi \{1 - R\} + \frac{r}{2a}} = 2a;$$

pročež bude tím spíše (a fortiori)

$$\frac{e}{4n \sin \frac{\pi}{4n} \{1 - R\}} = \frac{E}{\pi \{1 - R\}} = \frac{e'}{\pi \{1 - R\} + \frac{r}{2a}} = 2a,$$

odkudž jde

$$E = 2a\pi \{1 - R\}.$$

Zvláštní případy a výsledky.

Považujeme-li v rovnici (4) velkou poloosu a za veličinu stálou, ale menší poloosu b za veličinu libovolně nebo neodvisle proměnnou, tož bude

$$\varepsilon^2 = 1 - \frac{b^2}{a^2} = 0 \text{ pro } b = a,$$

$$\varepsilon^2 = 1 - \frac{b^2}{a^2} = 1 \text{ pro } b = 0.$$

Vložením těchto hodnot do rovnice (7) obdržíme

$$\text{pro } b = a \text{ rovnici } E = 2a\pi, \quad (8)$$

v kterémžto případě *ellipsa jest kruhem*;

$$\text{pro } b = 0 \text{ rovnici } E = 2a\pi \left\{ 1 - \lim \left[\frac{1}{1} \left(\frac{1}{2} \right)^2 + \frac{1}{3} \left(\frac{1.3}{2.4} \right)^2 + \dots \right] \right\}, \quad (9)$$

v kterémžto případě *ellipsa jest přímkou*, jejíž obvod se rovná dvojnásobné délce $2a$. Tudíž máme

$$\text{pro } b = 0 \text{ rovnici } E = 2a \cdot 2 = 4a. \quad (10)$$

Dosazením této hodnoty do rovnice (9) dostaneme

$$4a = 2a\pi \left\{ 1 - \lim \left[\frac{1}{1} \left(\frac{1}{2} \right)^2 + \frac{1}{3} \left(\frac{1 \cdot 3}{2 \cdot 4} \right)^2 + \dots \right] \right\}, \quad (11)$$

odkudž plynou následující dva pozoruhodné výsledky:

$$\pi = \frac{2}{1 - \lim \left[\frac{1}{1} \left(\frac{1}{2} \right)^2 + \frac{1}{3} \left(\frac{1 \cdot 3}{2 \cdot 4} \right)^2 + \frac{1}{5} \left(\frac{1 \cdot 3 \cdot 5}{2 \cdot 4 \cdot 6} \right)^2 + \dots \right]}, \quad (12)$$

$$1 - \frac{2}{\pi} = \lim \left[\frac{1}{1} \left(\frac{1}{2} \right)^2 + \frac{1}{3} \left(\frac{1 \cdot 3}{2 \cdot 4} \right)^2 + \frac{1}{5} \left(\frac{1 \cdot 3 \cdot 5}{2 \cdot 4 \cdot 6} \right)^2 + \dots \right]. \quad (13)$$

Dodatek. Položíme-li při stálé poloose a menší poloosu

$$b = \frac{a}{n} \quad \text{čili} \quad \varepsilon^2 = 1 - \frac{b^2}{a^2} = 1 - \frac{1}{n^2},$$

budou v rovnici (7) veličiny E , ε^2 , ε^4 , ε^6 , $\varepsilon^8 \dots$ na proměnném čísle n tak závislé, že při rostoucím n ustavičně se přibližují k veličinám $4a$, 1 , 1 , 1 , $1 \dots$ jakožto k svým stálým mezím. Pročež dostaneme rovnici (11) z rovnice (7) i hromadným (pro každou hodnotu čísla $n = 2, 3, 4, 5 \dots$ dovoleným) přechodem k mezním hodnotám, aniž by třeba bylo rovnici (7) převést dříve na základní tvar stálého poměru dvou proměnných, na čísle n závislých, veličin:

$$\begin{aligned} 2a\pi &= \frac{E}{1 - \lim \left[\frac{1}{1} \left(\frac{1}{2} \right)^2 \varepsilon^2 + \frac{1}{3} \left(\frac{1 \cdot 3}{4 \cdot 6} \right)^2 \varepsilon^4 + \dots \right]} \\ &= \frac{4a}{1 - \lim \left[\frac{1}{1} \left(\frac{1}{2} \right)^2 + \frac{1}{3} \left(\frac{1 \cdot 3}{2 \cdot 4} \right)^2 + \dots \right]}, \end{aligned}$$

aneb

$$2a\pi = \frac{E}{\varrho} = \frac{4a}{1 - \lim \left[\frac{1}{1} \left(\frac{1}{2} \right)^2 + \frac{1}{3} \left(\frac{1 \cdot 3}{2 \cdot 4} \right)^2 + \dots \right]},$$

kdežto proměnný rozdíl

$$\varrho = 1 - \lim \left[\frac{1}{1} \left(\frac{1}{2} \right)^2 \varepsilon^2 + \frac{1}{3} \left(\frac{1 \cdot 3}{4 \cdot 6} \right)^2 \varepsilon^4 + \dots \right] = f(\varepsilon)$$

jest funkce proměnné výstřednosti ε .

Připomenutí. Poněvadž hromadný přechod k mezním hodnotám proměnných, na čísle n závislých veličin, jichžto součet,

rozdíl, součin, poměr . . . je stálý pro každou hodnotu čísla n rovněž tak je dovoleno *), jakož jest na př. dovoleno položit

$$\frac{42}{48} = \frac{35}{40} = \frac{28}{32} = \frac{21}{24} = \frac{14}{16} = \frac{7}{8},$$

anebo

$$\frac{42}{48} = \frac{7}{8}, \quad \frac{35}{40} = \frac{7}{8}, \quad \frac{28}{32} = \frac{7}{8}, \quad \frac{21}{24} = \frac{7}{8}, \quad \frac{14}{16} = \frac{7}{8},$$

netřeba tedy při hromadném přechodu k mezním hodnotám klásti

$$n = \infty, \quad \frac{a}{\infty} = 0, \quad \frac{a}{0} = \infty, \quad \infty \cdot 0 = a,$$

kteréžto (v jistém smyslu správné) relace k nemalým vedou sporům i neshodám, značí-li zde komu „=“ rovnítko „ ∞ “ číslo skutečně nekonečné (numerus actu infinitus) t. j. číslo, nad něž většího není ani býti nemůže, „0“ pak opravdivou nullu čili nicku, rovnající se rozdílu dvou stejných čísel.

Srovnej Dr. Gutberlet: Das Unendliche metaphysisch und mathematisch betrachtet, Mainz 1878; Dr. A. Mayr: Vollständige Theorie des Differenzial-Calculs, Regensburg 1854; Gauss: Briefwechsel 2. Bd. pag. 271; Historisch-politische Blätter Bd. 86 pag. 291, kde Dr. J. Pohle nazývá nekonečně velké „den Zankapfel der Alten“ a nekonečně malé „das Sphinxräthsel der Analysis“; pak Dr. Jos. Pospíšil: Filosofie podle zásad sv. Tomáše Akvinského, část I. pag. 429, v Brně 1883.

Přibližné hodnoty čísla $\{1-R\}$.

Poněvadž sbíhavost nekonečné řady R (6) je tím zdlouhavější, čím ε^2 od 1 méně se liší, tak že pro $\varepsilon^2 = 1$ součet *pa-desáti* přesně určených členů řady R bez obvyklé náhrady či opravy *nepodává* ještě zcela správně ani dvě nejvyšší desetinné

*) Důkaz viz v tomto časop. X. pag. 201; 252. Podaný tam *důkaz platí všeobecně*, protože stálý součet, rozdíl, součin . . . proměnných, na čísle n závislých veličin snadno se dá provést v základní tvar stálého poměru proměnných.

číslice hledaného čísla $R = 1 - \frac{2}{\pi} = 0.363\ 380\ 22\dots$ (13),
proto snad mnohým studujícím vhod přijde *přibližná hodnota*

$$P = 1 - \frac{\frac{1}{4} \varepsilon^2}{1 - \left(\frac{3}{16} + \frac{1}{51 - 43 \varepsilon^2} \right) \varepsilon^2} =$$

$$= 1 - \frac{(204 - 172 \varepsilon^2) \varepsilon^2}{816 - (857 - 129 \varepsilon^2) \varepsilon^2} \quad (14)$$

kterážto *nejméně ve třech nejvyšších desetinných číslicích* s hledaným číslem $\{1 - R\}$ souhlasí.

Má-li kdo pro $\varepsilon^2 \leq \frac{1}{2}$ přesně určit *šest nejvyšších desetinných míst* čísla $\{1 - R\}$, tomu dobře poslouží *přibližná hodnota*

$$p = \frac{1}{8} \sqrt{64 - \left[32 + 2\varepsilon^2 + \frac{\varepsilon^4}{1 - k\varepsilon^2} \right] \varepsilon^2},$$

kdežto

$$k = 0.6118 + 0.142\varepsilon^6. \quad (15)$$

Položíme-li koeficient

$$\left. \begin{array}{l} k = 0.6167 + 0.1036 \varepsilon^6 \\ k = 0.6195 + 0.0905 \varepsilon^6 \\ k = 0.6194 + 0.0910 \varepsilon^6 \\ k = 0.6113 + 0.1068 \varepsilon^6 \\ k = 0.5153 + 0.2385 \varepsilon^6 \end{array} \right\} \text{pro } \left\{ \begin{array}{l} 0.5 \leq \varepsilon^2 \leq 0.6, \\ 0.6 \leq \varepsilon^2 \leq 0.7, \\ 0.7 \leq \varepsilon^2 \leq 0.8, \\ 0.8 \leq \varepsilon^2 \leq 0.9, \\ 0.9 \leq \varepsilon^2 \leq 1, \end{array} \right.$$

obdržíme i pro $\varepsilon^2 = 0.5, 0.6, 0.7, 0.8, 0.9, 1$ *šest desetinných číslic* hledaného čísla $\{1 - R\}$, totiž:

$$\left. \begin{array}{l} p = 0.974\ 510 \\ p = 0.947\ 949 \\ p = 0.920\ 146 \\ p = 0.890\ 881 \\ p = 0.859\ 847 \end{array} \right\} \text{pro } \left\{ \begin{array}{l} \varepsilon^2 = 0.1, \\ \varepsilon^2 = 0.2, \\ \varepsilon^2 = 0.3, \\ \varepsilon^2 = 0.4, \\ \varepsilon^2 = 0.5, \end{array} \right. \left. \begin{array}{l} p = 0.826\ 605 \\ p = 0.790\ 472 \\ p = 0.750\ 251 \\ p = 0.703\ 343 \\ p = 0.636\ 620 \end{array} \right\} \text{pro } \left\{ \begin{array}{l} \varepsilon^2 = 0.6, \\ \varepsilon^2 = 0.7, \\ \varepsilon^2 = 0.8, \\ \varepsilon^2 = 0.9, \\ \varepsilon^2 = 1. \end{array} \right.$$

Dr. *Oskar Schloemilch* podal v „Uebungsbuch zum Studium der höheren Analysis 3. Aufl. S. 288 Beisp. 12.“ *přibližnou hodnotu*

$$\mathfrak{P} = \frac{1}{4} (1 + \sqrt{1 - \varepsilon^2}) + \frac{1}{2} \sqrt{1 - \frac{1}{2} \varepsilon^2},$$

jejížto přesnosti s rostoucí výstředností ε ubývá tak, že pro $\varepsilon^2 = 1$ *jenom v jedné nejvyšší desetinné číslici* s číslem

$$|1 - R| = \frac{2}{\pi}$$

souhlasí.

Pro $\varepsilon^2 < \frac{1}{10}$ není žádného přibližného vzorce zapotřebí, protože nekonečná řada R (6) v tomto případě jest velmi rychle sbíhavou.

Toliko ku školním cvičením podáváme ještě přibližnou hodnotu \mathcal{E} elipsoidového obvodu E , totiž:

$$\mathcal{E} = 4a + (2\pi - 4) \frac{b^2}{a}, \quad (17)$$

odkudž plyne

$$\mathcal{E} = 2a\pi = E \text{ pro } b = a \quad (8),$$

$$\mathcal{E} = 4a = E \text{ pro } b = 0 \quad (10),$$

Dr. J. Frischauf podal přibližnou hodnotu

$$\mathcal{E}' = (a + b) \pi, \quad (18)$$

z čehož jde

$$\mathcal{E}' = 2a\pi = E \text{ pro } b = a,$$

$$\mathcal{E}' = \pi a \text{ místo } E = 4a \text{ pro } b = 0.$$

Závěrek. Chce-li kdo n (t. j. libovolně mnoho) členů nekonečné řady R (6) nejenom přesně, nýbrž i rychle určití a k jejich součtu

$$\mathfrak{R}_n = a_1 + a_2 + \dots + a_{n-1} + a_n$$

místo neznámého doplňku

$$\mathfrak{R}_{n+1} = a_{n+1} + a_{n+2} + a_{n+3} + \dots = R - \mathfrak{R}_n$$

připočísti doplněk přibližný, nechať určí každý následující člen

rekurentní řady \mathfrak{R}_n , v nížto $a_1 = \frac{1}{4} \varepsilon^2$, pomocí členu předcházejícího přesně určeného dle vzorce

$$a_n - a_{n-1} \cdot \frac{(2n-3)(2n-1)}{(2n)^2} \varepsilon^2 = a_{n-1} \cdot \frac{4(n-1)^2 - 1}{4n^2}$$

a ustanoví pak přibližný doplněk třeba z této jednoduché relace:

$$\mathfrak{R}'_{n+1} = \frac{a_{n+1}}{1 - \frac{4(n+1)^2 - 1}{4(n+2)^2} \left[1 + \frac{2\varepsilon^2}{(2n+3)(3-2\varepsilon^2)} \right] \varepsilon^2}. \quad (19)$$

Nekonečná řada \mathfrak{R}_{n+1} , jejíž první (nejmenší) podíl

$$\frac{a_{n+2}}{a_{n+1}} = \frac{4(n+1)^2 - 1}{4(n+2)^2},$$

přibližuje se totiž při rostoucím n k sestupné posloupnosti geometrické tak rychle, že již pro $n = 30$ každý podíl této řady je větší než $\frac{15}{16} \varepsilon^2$ ale menší než $\frac{16}{16} \varepsilon^2$, kdežto pro $n = 0$ jest podíl $\frac{a_{n+2}}{a_{n+1}} = \frac{3}{16} \varepsilon^2$; z čehož vysvítá, že již pro $n = 30$ a tím spíše pro $n > 30$ *všichni podílové této řady jsou sobě bezmála rovni.*

Z relace (19) plyne pro $n = 0$ *přibližná hodnota*

$$\begin{aligned} 1 - \mathfrak{R}'_1 &= 1 - \frac{\frac{1}{4} \varepsilon^2}{1 - \frac{3}{16} \left[1 + \frac{2\varepsilon^2}{3(3-2\varepsilon^2)} \right] \varepsilon^2} \\ &= 1 - \frac{(12 - 8\varepsilon^2) \varepsilon^2}{48 - (41 - 4\varepsilon^2) \varepsilon^2}, \end{aligned} \quad (20)$$

jež pro $\varepsilon^2 \leq \frac{1}{2}$ je správnější než hodnota (14) a tím správnější se stává, čím více ε^2 k nulle se přibližuje; obdržímeť pro $\varepsilon^2 = \frac{1}{2}$ tři, pro $\varepsilon^2 = 0.4$ a $\varepsilon^2 = 0.3$ čtyry, pro $\varepsilon^2 = 0.2$ pět, pro $\varepsilon^2 = 0.1$ šest nejvyšších číslíc hledaného čísla $\{1 - R\}$, konečně pro $\varepsilon^2 = 0$ přesnou hodnotu $1 - \mathfrak{R}'_1 = 1 = 1 - R$.

Pro $\varepsilon^2 \leq \frac{1}{10}$ zasluhuje přibližná hodnota (20) i před hodnotou (15) přednost.

Poznámky k řešení problému maxima a minima s vedlejšími podmínkami.

SAMI

Matyáš Lerch.

1. Úkol stanoviti maximum aneb minimum funkce $V(x, y)$ proměnných x, y podrobených podmínce $f(x, y) = 0$ dá se formulovati geometricky a to dvojm způsobem, jak považujeme x, y za souřadnice bodu neb přímky, a sice: